

[Ivar Nørgaard.]

europæiske Fællesskaber til efterretning og går dermed over til næste punkt på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Dette forslag indgår nu også i forhandlingen.

Haunstrup Clemmensen: Det kan næppe komme som nogen overraskelse for det høje ting, at jeg på det konservative folkepartis vegne skal meddele, at vi hverken kan medvirke til gennemførelse af den af hr. Morten Lange eller den af hr. Sigsgaard stillede dagsorden.

Vedrørende den af hr. Sigsgaard stillede dagsorden kan jeg ganske henholde mig til de af hr. Ivar Nørgaard gjorte spøgefulde, men på en måde også alvorlige bemærkninger vedrørende dagsordenens indhold. Der er ingen, der er uenig i, at der skal gennemføres et fortsat og udbygget oplysningsarbejde, men jeg føler mig ikke overbevist om, at en strøm af statspenge kan dække over den tyndhed i argumenterne på nogle områder, som kom frem fra adskillige af den yderste venstrefløjs talsmænd under denne debat.

Til den af hr. Morten Lange stillede dagsorden vil jeg gerne sige, at den ligesom hr. Morten Langes indlæg i debatten byggede på den forudsætning, at Nordek stadig var et alternativ til fællesmarkedet. For det første har det konservative folkeparti aldrig haft den opfattelse, at et selv intimt økonomisk nordisk samarbejde kunne overflødiggøre et økonomisk samarbejde med videre sigte både i Europa og uden for denne verdensdel. For det andet synes jeg, det med al ønskelig tydelighed fremgik også af statsministerens redegørelse for et øjeblik siden fra denne talerstol, at det simpelt hen ikke er rigtigt, at det for at sige det meget beskedent må være en misforståelse, når hr. Morten Lange tror, at Nordek i dag stadig er et alternativ til et europæisk samarbejde. Hr. Morten Langes dagsorden bygger altså på misforståelser, som det ikke vil være naturligt og rimeligt at tinget giver sin tilslutning.

For det andet tales der i den pågældende dagsorden om, at en dansk tilslutning til fællesmarkedet vil være et alvorligt slag imod vort folkestyre. Jeg er uenig i denne betragtning. Jeg havde allerede lejlighed til i mit første indlæg at gøre opmærksom på, at også det konservative folkeparti, naturligvis da, ønsker en væsentlig forøgelse af den parlamentariske kontrol i fællesmarkedet, men derfra og til at fortælle, at det vil være et alvorligt slag mod vort folkestyre, at Danmark tilslutter sig et udvidet fællesmarked, er der så langt et spring, at vi naturligvis ikke ønsker at deltage i et sådant spring.

I øvrigt må jeg have lov at sige til hr. Morten Langes indlæg, at hele tonen, hele sagligheden, vel var gribende karakteriseret f. eks. af påstanden om, at man vil sælge parlamentarismen for en gang flæk. Jeg ved ikke, om hr. Morten Lange hele sit liv igennem har følt sig som parlamentarismens allerivrigste forkæmper — der har vel været perioder, hvor hans begejstring for parlamentarismen var til at have på et meget lille sted, oprigtig talt — men derfra og til at stille det op på den ejendommelige og helt misvisende måde synes jeg der er så stort et spring, at man må advare derimod.

Det ligger naturligvis således, at det for en økonomisk samarbejdsorganisation må ske en afvejelse også af Danmarks økonomiske interesser, og det må være naturligt stadig at spørge socialistisk folkeparti, fru Hanne Reintoft, hr. Sigsgaard, hr. Kai Moltke, og hvad de hedder jo længere ud man kommer, om, hvad det er for alternativer, man har på dette område. Det er vidunderligt at høre, at de mennesker, der skulle repræsentere det internationale samarbejde, viljen til, at stater skulle forsøge at nærme sig hinanden stærkere end før, er de samme, der er mest nationalistiske, mest rædde for, at man skal komme ind i et virkeligt internationalt samarbejde. Jeg er ganske enig med markedsministeren i, at man naturligvis ikke kan praktisere et internationalt samarbejde, uden at det enkelte land, der er deltager i et sådant samarbejde, må være villig til at indgå på kompromiser og også må være villig til at lade synspunkterne og interesserne nærme sig hinanden og bøje sig imod hinanden. De, der er mest in-